

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Ureduje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 21 (664), 21. travnja 2024.

KRALJICA

IV. vazmena nedjelja

*Puna je zemlja
dobrote Gospodnje,
Gospodnjom su riječju
nebesa sazdana,
aleluja!*

Ps 33,5-6

I. čitanje (Dj 4, 8 – 12), II. čitanje (1 Iv 3, 1 – 2)

Evangelje po Ivanu (Iv 10, 11 – 18)

Dobri pastir

Današnje Evangelje o Dobrom pastиру ne čita se radi starih Židova nego radi današnjih "pastira" i "najamnika" u Crkvi i svijetu. Oni su uvijek postojali i uvijek će postojati, ali je na nama da ih u sebi prepoznamo i da se prema njima postavimo.

Intimnost Isusa Pastira i njegovih vjernika je potpuna jer se zasniva na ljubavi i povjerenju. Samo ljubav i povjerenje vežu ljudе - međusobno se upoznaju. Izgleda da se ljudе ne može znati ako ih se ne ljubi i ako im se u ljubavi ne otvori. Ljudi nisu stvari nego osobe, zato ih i nije moguće upoznati bez osobnog odnosa, bez ljubavi. Osobe su subjekti, a ne objekti, kako ih se vrlo često tretira u sadašnje vrijeme. Nažalost, danas se osobe gube, iako se jako puno govori o osobnim slobodama, tako da su upravo one najviše ugrožene. Možemo li drugome reći: poznaješ me onoliko koliko te ja poznam?

Danas je veliki problem taj što se ljudi između sebe ne poznaju. Obitelji se ne poznaju, ako se ne ljube. "Oni mene poznaju kao što ja njih poznam". "Poznajem muža - ženu onoliko koliko on mene poznaje". Samo onom kome vjerujemo da nas ljubi dopuštamo da nas upozna. Poznavanje je uvijek proporcionalno ljubavi. Krist nam se približava jer nas ljubi, On nas poznaje jer nas ljubi. Zato se nikada i ni u kojim prilikama čovjeka, dijete ne smije strašiti Bogom i Isusom. On ne straši, On ljubi. Zato mu se možemo otvoriti. Možda su ljudi zatvoreni pred Bogom jer su njime zastrašeni. Cijeli odnos čovjeka i Boga nije uspostavljen na grijehu nego na ljubavi. Pastir je simbol dobrote i ljubavi, a najamnik je metafora neljubavi i koristoljublja, vlasti, a ne povezanosti.

U katekizmu se uči da Bog sve zna, ali nažalost tako je više radi zastrašivanja nego li radi ljubavi. Puno više se naglašava i pada u dušu Bog sudac nego li Bog prijatelj. Isus ne zastrašuje nikoga, On sve ljubi. Na svijetu je zato da ljudi otvori prema Bogu i prema bližnjemu. Otvara ih ljubeći ih. Tako trajno ostaje prisutan početni pozdrav navještaja Isusova dolaska: "Slava Bogu na visini - svi su ljudi Bogu mili". Krist je simbol pastira, vođe, odgovornosti, brige i predanja za drugoga.

On je zaljubljenik u čovjeka. On vlada dobrotom i blagošću za razliku od svih vladara svijeta. Najamnik je onaj koji sve radi poradi vlastitog interesa. On se ne postavlja osobno niti se poistovjećuje s bližnjim, s onima za koje je preuzeo odgovornost. Nažalost, u svijetu je najčešći odnos vladanja najamničkog tipa. Krivica nije u "vladanju" nego u načinu vladanja. Organizirano društvo mora imati odgovorne osobe (vladare), ali način odnosa prema drugima može biti vrlo različit. Zato, ako se osobe ne promjenu u sebi ne može ih promijeniti ni jedan sistem. Korijenska promjena dolazi od i iz ljudi.

Kad se govori o pastiru i najamniku, nemojmo ostati samo "gore" na vladarima, spustimo se i dolje u bazu. Naši odnosi na svim razinama mogu se izrodit u najamničke ili pastirske. Koliko li je najamničkog duha u nama! - svugdje, počevši od društvenih pa sve do crkvenih službi. Samim time što odnos prelazi iz inspiracijskog na institucijski, on se pretvara u najamnički. Da li iz dana u dan i crkvene službe klize prema najamničkom odnosu? Mnogi kršćani misle da je tako. Zar je demokratizacija u nama trebala ugušiti pastirski odnos i pretvoriti ga u najamnički?

Pastirski odnos je prožet ljubavlju, a najamnički egoizmom i interesom. Bez obzira što živimo vrijeme osobnog vrednovanja, ipak se osoba ne smije zatvoriti u sebe i izolirati od drugih. Mi smo svojom strukturom vezani za druge. A istinska je veza samo veza ljubavi i prijateljstva. To Isus naglašava i tome daje primjer. Bratski odnos nama kršćanima nije "metoda" nego bitni sadržaj.

Pastirski odnos ne svojata druge nego služi drugima. On se predaje za "svoje stado", a najamnički odnos je posjednički. On vlada i ubija, on sebe hrani drugim. Pastir se prema svakome odnosi osobno i svakome pozna ime. Svi smo danas postali bezimeni. Brojevi. I tako umiru ljudi. Svi smo dobili svoj broj. Jednako kao i aparati, strojevi. Sve to nije zdravo niti prirodno čovjekovo naravi, bez obzira koliko bilo praktično i produktivno. Bilo na kojem mjestu i dužnosti bili, kao kršćani, pozvani smo da se prema životu odnosimo kao pastiri, a ne kao najamnici. Isto tako bili mi bilo tko u napasti smo da se ponašamo najamnički, jer taj odnos se hrani egoizmom i podržava ga. A cijeli je Isusov "program" oslobođiti čovjeka egoizma, probuditi u njem ljubav, jer ljubav je božanska i vječna.

Fr. Marijan Jurčević